

Wij tweeën altijd jij en ik

Wij tweeën klommen in dezelfde hoge bomen,
samen, altijd jij en ik.

We renden door de uitgestrekte velden
en plukten bloemen
zomaar voor de schik.

We plasten samen tegen torenhoge muren,
samen, altijd jij en ik.

Op weg naar huis maakten we grappen.
Van het lachen
kwam de hik.

Wij waren vrienden voor het leven.

Altijd, jij en ik.

En als we dan toch zouden moeten sterven,
dan maar voor elkaar.

Jij en ik.

Wij tweeën droomden veel dezelfde dromen.

Altijd. Jij en ik.

's Ochtends deelden we de mooiste nachtverhalen.

Ontroering bracht de allermooiste snik.

Pas later kwam de oorlog.

Met de strijd de dodelijkste prik.

Want jij besloot me te verraden.

Je hebt gedacht: "Eerst maar hij en dan pas ik"